

Les bases del sistema de la Restauració

Els primers problemes del nou règim

El **sistema canovista** va assolir importants èxits polítics que consolidaren el règim en els primers anys.

La **Tercera Guerra Carlina** finalitzà el 1876 amb la victòria militar de Martínez Campos a Catalunya i al País Basc, i la fugida de Carles VII a França.

El gral. Martínez Campos aconseguí també la pau a la **guerra de Cuba** (Pau de Zanjón, 1878), en la que es prometia autonomia, l'abolició de l'esclavitud i de reformes polítiques per a l'illa.

La **força del moviment obrer** es reprimí durament i s'il·legalitzaren totes les associacions sindicals i internacionalistes.

Com funcionava el "sistema canovista"?

Un sistema de dos partits "dinàstics"

Cánovas va organitzar el **Partit Conservador** (alts funcionaris, noblesa, Església, gran burgesia industrial i mercantil, terratinents...), i M. **Sagasta** el **Partit Liberal** (burgesia, classes mitjanes, professionals liberals...). Tenien poques diferències ideològiques i una representativitat escassa.

Un sistema de "torn pacífic"

Ambdós partits van renunciar als *pronunciamientos* militars per accedir al poder i van pactar una alternança pacífica en el Govern, basada en l'estabilitat del règim i en la corrupció electoral.

Un sistema basat en la corrupció política i electoral

Es practicaren totes les formes de corrupció imaginables, i en especial en l'aspecte electoral: el *cunerisme*, el *caciquisme* i la *tupinada* van formar un entramat complex que garantia que qualsevol elecció fos guanyada sempre pel mateix partit que la convocava. La corrupció generalitzada va mantenir al marge del sistema a qualsevol opció política que no fossin els "partits dinàstics".